

hodnutí u každého jednotlivého úředníka. Konečně, zda tento postup byl zaměstnancům znám a zda si nestěžovali proti výši resp. proti neposkytnutí remunerací. Za tím účelem bude zvláště třeba ještě znova provést důkazy a bude na soudě, by podle § 182 c. ř. s. přiměl strany k tomu, aby doplnily přednes a nabídly další důkazy, zejména o bilančních výsledcích žalované firmy v každém z roků v úvahu přicházejících. Pro posouzení sporu nemá význam okolnost, že žalovaná při výplatě remunerací srážela daň důchodovou, ježto podle zákona o dani důchodové podléhají dani i takové příjmy, na které nemá příjemce právního nároku, a bylo jen úkonem opatrnosti, když žalovaná, ručící za daň z příjmů zaměstnancových, tuto daň srazila a vyhradila zájemcům, by ve vyměřovacím řízení uplatňovali tuto srážku jako neodůvodněnou.

Čís. 15244.

Vázanost procesního soudu pravoplatným usnesením o zabavení žalované pohledávky přikázané k vybrání.

(Rozh. ze dne 30 května 1936, Rv I 294/36.)

Žalovaná učinila na prvním soudě mimo jiné i námitku, že se žalobkyni nedostává oprávnění k žalobě, poněvadž nároky, které jí přísluší z důvodu pense proti žalované, byly přikázány jejím věřitelům v exekčním řízení k vybrání. Žalobkyně, která se domáhá žalobou nároku nad existenční minimum jí nezabavené, tuto námitku jen částečně popřela uvedši jednak, že z větší části zaplatila pohledávky vymáhajících věřitelů žalovanou v jejím přípravném spise uvedené, jednak, že nároky žalobou uplatněné jako tak zvané drahotní přídavky nepodléhají exekuci a že exekuce vedená na její pensi nezbavuje ji oprávnění k žalobě o drahotní a vybavovací příspěvek, když žalovaná tyto nároky žalobkyně neuznává a zažalované příspěvky neplatí. **P r v é m u s o u d u** stačilo k zamítnutí dotčené námítky žalované, že nároky žalobkyně nebyly žalovanou uznány a že z tohoto důvodu nemohly býti ani zabaveny. V odvolacím řízení učinila žalovaná stejný přednes jako na soudě prvé stolice, avšak **o d v o l a c í s o u d** se námitkou tou neobíral, nýbrž řešil spor ve věci samé a potvrdil rozsudek prvního soudu žalobu zamítající.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Podle judikatury dovolacího soudu (Sb. n. s. civ. č. 10981, 10837, 9247, 6940, 5655), ke které se pro stručnost odkazuje, má přikázání pohledávky, dlužníku proti poddlužníku příslušející, k vybrání za následek ztrátu žalobního práva dlužníkovu proti poddlužníkovi až do výše peníze, kterým byla pohledávka vymáhajícímu věřiteli přikázána k vy-

brání. Dlužníku ponechává zákon v § 310 ex. ř. postavení vedlejšího intervenienta, jemuž jest vymáhající věřitel odpověden za nepříznivé následky opominutí při vymáhání pohledávky k vybrání přikázané. Než se tedy odvolací soud pustil do řešení sporu ve věci samé, měl se obíratí námitkou žalované, neboť jinak by vymáhající věřitelé žalobkyně byli vydáváni nebezpečí, že by vedením sporu samou žalobkyní mohlo uspokojení jejich pohledávek býti ohroženo. Neučinil-li tak odvolací soud snad proto, poněvadž souhlasil v této příčině s odůvodněním rozsudku prvního soudu, nebylo by lze jeho právní názor schváliti. Procesnímu soudu nepřislušelo samostatně řešiti otázku, zda nárok žalobou uplatněný jest zabavitelný čili nic, ježto o tom rozhoduje pravoplatné usnesení o zabavení pohledávky k vybrání přikázané, kterým jest procesní soud vázán (Sb. n. s. civ. č. 6940). Pokud tedy odvolací soud nezjistil z příslušných exekučních spisů obsah pravoplatných usnesení o rozsahu zabavení a přikázání k vybrání nároku, žalobkyni z důvodu pense proti žalované příslušejících, nemohl o zamítnutí celé žalobní prosby rozhodnouti. Z toho důvodu nemá také významu tvrzení žalobkyně, že nároky, kterých se domáhá žalobou, nepodléhají exekuci, neboť nerozhoduje v tomto sporu, jak již svrchu řečeno, zda jde o nároky zabavitelné čili nic, nýbrž jediné, zda nároky žalobkyni uplatněné byly pravoplatně zabaveny a přikázány vymáhajícím věřitelům k vybrání. Poněvadž odvolací soud neučinil zjištění ani o rozsahu pravoplatného zabavení nároků žalobkyni uplatněných, ani o jejich přikázání k vybrání a dále ani o správnosti tvrzení žalobkyně, že nároky vymáhajících věřitelů byly z větší části zaplacený, zůstalo řízení neúplným a věc podle vylíčeného právního hlediska není zralá k rozhodnutí.

Čís. 15245.

K výkladu §§ 970, 1316 obč. zák.

Předpisu § 970 obč. zák. nelze použiti, ztratily-li se věci z místnosti pensionu zařízeného jako hotel tomu, kdo místnosti ty měl již po dlouhou dobu (8 roků) najaty za měsíční nájemné.

(Rozh. ze dne 30. května 1936, Rv I 829/36.)

Žalobci byly ukradeny z místností v pensionu, jež měl najaty za měsíční nájemné od roku 1924, různé věci. Pension jest zařízen podle hotelového způsobu, zejména klíče od jednotlivých pokojů mají jak hosté, tak i zaměstnanci pensionu. Žalobou domáhá se proto žalobce náhrady způsobené škody, již mu žalovaná odepřela nahraditi tvrdíc, že k tomu není povinna, zejména když ji nestíhá zavinění na vzniku škody. Nižší soudy neuznaly žalobní nárok důvodem po právu, odvolací soud z těchto důvodů: Tvrzení žalobcovo, že buď jest hotel hotelem pro každého, i kdyby tam bydlel sebe déle, nebo že dům hotelem není a nestane se jím ani při pronajímání místností na den nebo na hodinu, nepokládá odvolací soud za případné, ježto (jak i z rozh.